

Uit een preek op kerkwijding van de heilige Bernardus van Clairveaux († 1053)*

In ons zal op geestelijke wijze moeten worden voltrokken
wat destijds op zichtbare wijze
aan de stenen van dit huis werd voltrokken.
En zo ge het wilt weten, dit zijn ze:
besprenkeling, beschrijving, zalving, verlichting en zegening.

Deze ceremonieën,
door de bisschop aan dit zichtbare gebouw voltrokken,
worden dagelijks op onzichtbare wijze door Christus,
optredend als Hogepriester van de toekomstige goederen (Hebr. 9, 11),
in ons uitgewerkt.
Eerst besprenkelt Hij ons met hysop,
een nederig kruid
dat zuiverend inwerkt op het hart,
met het water van heilzame wijsheid,
die de vreze des Heren,
het begin van de wijsheid en de bron van het leven is.

Hij voegt er ook een weinig zout bij,
opdat de vrees niet smakeloos zij
zonder hoop en zonder liefde.
Hij schrijft met de Vinger Gods,
wat ongetwijfeld wil zeggen:
met de heilige Geest,
waarmee Hij de duivelen uitdreef.
Hij schrijft zijn wet nu niet meer in steen,
maar op de vlezen tafels van ons hart.
Zo vervult Hij
wat Hij door de profeet beloofd heeft,
namelijk het stenen hart weg te nemen
en een hart van vlees te zullen geven (Ez. 11, 19).
Een hart dus
dat niet hardnekkig, niet kwaadwillig is,
maar liefdevol, zachtmoedig, volzaam en toegewijd.

“Gelukkig die Gij onderricht, o Heer,
en die Gij onderwijst in uw Wet”(Ps 93,12)

* Bernardus van Clairveaux, 1e preek op Kerkwijding , nr. 4